Lieta Nr.C37120515
Lietas arhīva Nr.CA-0307-16/13

**S P R I E D U M S**
**Latvijas Republikas vārdā**
**Jelgavā 2016.gada 26.septembrī**

**Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:**
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Misiuna
tiesneses R.Knabe, I.Preisa
ar tiesas sēžu sekretāri I.Šabaļinu-Dekaņicku
piedaloties lietas izskatīšanā prasītāja /Persona A/ pilnvarotam pārstāvim /Persona B/, fiziskās personas /Persona A/ maksātnespējas procesa administratoram /Persona C/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /Persona A/ prasībā pret /Organizācija A/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz kustamu mantu sakarā ar /Persona A/ apelācijas sūdzību par Tukuma rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

/Persona A/ Tukuma rajona tiesā cēla prasību, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1044., 1051., 1059., 1060., 2002., 2004. pantu, lūdz atzīt /Persona A/ īpašuma tiesības uz kustamu mantu cietā kurināmā apkures katlu "Attack R 35kw", kurš atrodas nekustamajā īpašumā /Adrese A/.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2008.gada 7.maijā prasītājs no /Organizācija A/ nopircis cietā kurināmā apkures katlu "Attack R 35kW" par kopējo summu 708 Ls (1007,39 *euro*). Par noslēgto darījumu 2008.gada 7.maijā starp pusēm ir sastādīts un parakstīts rēķins Nr./numurs/. Ir veikta rēķina apmaksa. Apkures katls ir piegādāts un uzstādīts nekustamajā īpašumā /Adrese A/. Nekustamais īpašums /Nosaukums/ pieder /Persona A/ un sastāv no diviem zemes gabaliem ar kopplatību 10,7 ha un dzīvojamās ēkas jaunbūves. Tomēr kopš 1998.gada šo īpašumu pilnībā lieto pats prasītājs, jo 1998.gada 22.oktobrī starp /Persona A/ un /Persona A/ ir noslēgts nekustamā īpašuma dāvinājuma līgums un šajā pat datumā pie zvērinātas notāres parakstīts nostiprinājuma lūgums /Persona A/ īpašuma tiesību ierakstīšanai zemesgrāmatā. Puses nav iesniegušas dokumentus zemesgrāmatā, un nav veikta nekustamā īpašuma īpašnieku maiņas reģistrēšana zemesgrāmatā.

Norādīts, ka 2015.gada 16.aprīlī Gulbenes rajona tiesa ir pasludinājusi fiziskās personas /Persona A/ maksātnespēju un par maksātnespējas procesa administratoru iecelts /Persona C/. /Persona A/ maksātnespējas procesa ietvaros administrators /Persona C/ 2015.gada 27.jūlijā ir sastādījis Paziņojumu par parādnieka nekustamā īpašuma izsoli, kurā norādīja, ka /Persona A/ piederošā nekustamā īpašuma /Adrese A/ sastāvā ietilpst arī malkas un granulu apkures katls. Prasītājs uzskata, ka maksātnespējas procesa administrators nepamatoti ir atzinis prasītājam piederošo apkures katlu, kas uzstādīts nekustamajā īpašumā /Nosaukums/, par piederošu /Persona A/.

Paskaidrojumā par prasību /Organizācija A/ /amats/ /Persona A/ norādīja, ka prasību atzīst, jo 2008.gada 7.maijā /Organizācija A/ pārdeva /Persona A/ cietā kurināmā apkures katlu "Attack R 35kw" par 708 Ls, par ko 2008.gada 7.maijā ir izrakstījusi rēķinu Nr./numurs/. /Persona A/ pilnībā veicis norēķinu pēc šīs pavadzīmes. /Organizācija A/ veica minētā apkures katla uzstādīšanu dzīvojamās mājas jaunbūvē, kas atrodas /Adrese A/. /Organizācija A/ apkures katlu bija iegādājies no /Organizācija B/ un sākotnēji to bija plānojis izmantot citā būvobjektā, tomēr izrādījās, ka minētais apkures katls nebija piemērots šim objektam, tādēļ pasūtītājs no tā atteicās. Līdz 2008.gada maija mēnesim apkures katls atradās /Organizācija A/ noliktavā, pēc tam pārdots /Persona A/.

Trešā persona fiziskās personas /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators /Persona C/ paskaidrojumā par prasību norāda, ka prasību neatzīst.

Administrators norāda, ka nav saprotams, kādēļ prasībā par atbildētāju ir fiktīvu rēķinu izrakstījusī kapitālsabiedrība /Organizācija A/, nevis parādnieks.

Norāda, ka visiem /Persona A/ kreditoriem, t.sk. prasītājam, administrators 2015.gada 10.jūlijā nosūtīja /Persona A/ mantas pārdošanas plānu, kura 1.pielikumā bija norādīts, ka granulu apkures katls tiek uzskatīts par nekustamā īpašuma daļu. Mantas pārdošanas plāns ar kreditoriem ir saskaņots 2015.gada 16.jūlijā. Administratora

ieskatā kreditors maksātnespējas procesā ir nokavējis iebildumu par mantas pārdošanas plānu celšanas termiņu, nevar celt ne tikai iebildumus par mantas pārdošanas plānu, bet arī īpašuma prasības par mantas pārdošanas plānā iekļautiem priekšmetiem, kuri ir norādīti kā parādnieka mantā ietilpstoši.

Administrators uzskata, ka granulu katls saskaņā ar Civillikuma 850., 851., 852.pantu ir galvenās lietas – ēkas nekustamajā īpašumā /Nosaukums/ blakus lietas, piederumi.

Norāda, ka 2002.gada 23.oktobrī starp AS "Swedbank" un parādnieku ir noslēgts aizdevuma līgums Nr./līguma numurs/. Aizdevums ir ņemts nekustamā īpašuma /Nosaukums/ celtniecībai un labiekārtošanai, ar to saprotot arī granulu apkures katla iegādi, un par labu AS "Swedbank" ieķīlāts ir viss nekustamais īpašums, t.sk. visi tā piederumi – granulu apkures katls u.c.

Administrators uzskata, ka 2008.gada 7.maija rēķins Nr./numurs/ ir vismaz saturisks viltojums, jo to ir izrakstījusi /Organizācija A/, kura pieder parādniekam un kurā vienīgais /amats/ ir pats parādnieks. /Organizācija A/ ar granulu apkures katlu tirdzniecību nekad nav nodarbojusies. /Organizācija A/ granulu apkures katls "Attack R" 35kw nekad nav piederējis. Rēķinā kā apmaksas veids ir norādīta skaidra nauda, lai būtu iespējams /Organizācija A/ un prasītājam noslēpt rēķina fiktīvo raksturu.

*Ar Tukuma rajona tiesas 2016.gada 16.februāra* spriedumu /Persona A/ prasība pret /Organizācija A/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz kustamu mantu – cietā kurināmā apkures katlu "Attack R 35kw", noraidīta. No /Persona A/ piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,99 *euro*.

Pirmās instance tiesa konstatēja, ka nekustamā īpašuma /Adrese A/, kadastra numurs /kadastra numurs/, īpašnieks ir /Persona A/.

2015.gada 16.aprīlī Gulbenes rajona tiesa ir pasludinājusi fiziskās /Persona A/ maksātnespēju un par maksātnespējas procesa administratoru iecelts /Persona C/.

Fiziskās personas /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators /Persona C/ Mantas pārdošanas plānā ir norādījis, ka /Persona A/ piederošā nekustamā īpašumā /Adrese A/ atrodas apkures katls, kas tiks pārdots kopā ar nekustamo īpašumu.

Pirmās instances tiesa atzina, ka /Persona A/ ir nepamatoti prasību cēlis pret /Organizācija A/.

Tiesa norādīja, ka /Organizācija A/ nepastrīd /Persona A/ īpašuma tiesības uz minēto apkures katlu, atbildētājs nekādā veidā nav ierobežojis vai apgrūtinājis prasītāja tiesības lietot minēto katlu, nav arī to jebkādā veidā atsavinājis, neprasa to atdot, starp pusēm nepastāv civiltiesisks strīds. Lietā kā atbildētājs varētu būt nekustamā īpašuma īpašnieks /Persona A/, kura nekustamajā īpašumā atrodas minētais apkures katls, taču prasība pret viņu nav celta.

Pirmās instance tiesa norādīja, ka prasība ir noraidāma arī tā apsvēruma dēļ, ka apkures katls ir galvenās lietas piederums.

Tiesa norādīja, ka lietā nepastāv strīds, ka minētais apkures katls atrodas īpašumā /Adrese A/ un tas ir iemontēts jaunbūves apkures sistēmā un ar to veic ēkas apkuri.

Tiesa atzina, ka apkures katls ir ēkas kā galvenās lietas piederums, jo atbilst tā raksturojošām pazīmēm: kalpo galvenajai lietai – apkurina telpas, pastāvīgi saistīta ar galveno lietu – ir iemontēts ēkas apkures sistēmā un atbilst šim uzdevumam ar savām dabiskajām īpašībām.

Bez tam galvenā lieta – nekustamais īpašums /Adrese A/ ir ieķīlāts par labu AS "Swedbank".

Pirmās instance tiesa norādīja, ka Civillikuma 1302.pants noteic, ka ķīlas tiesība uz atsevišķu lietu aptver arī tās piederumus un pieaugumus, kā arī augļus, kas vēl ir, ceļot prasību pret atbildētāju, vai kas vēlāk radušies.

Tiesa atzina, tā kā tiek pārdots izsolē nekustamais īpašums /Adrese A/ un tajā ietilpstošā ēka jaunbūve, kurā ir iemontēts apkures katls, kas nodrošina ēku ar apkuri, tad ķīlas tiesība atteicas arī uz šo katlu kā galvenās lietas piederumu, kas ir pastāvīgi saistīts ar ēku kā galveno lietu un kalpo tai, padarot galveno lietu noderīgāku un patīkamāku.

Ievērojot minēto tiesa atzina, ka nav tiesiska pamata atzīst prasītājam īpašuma tiesības uz kustamu mantu – cietā kurināmā apkures katlu, kas atrodas nekustamajā īpašumā un ir saistīts ar ieķīlāto nekustamo īpašumu /Adrese A/.

*Prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību* par Tukuma rajona tiesas 2016.gada 2.februāra spriedumu.

Sūdzībā norāda, ka pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā, sekojošu apsvērumu dēļ:

Tiesa secinājusi, ka īpašuma prasība būtu ceļama pret /Persona A/, kā personu, kuras nekustamajā īpašumā atrodas strīdus apkures katls.

Pie šādiem apstākļiem konstatējams, ka tiesa ir izskatījusi celto īpašuma prasību pēc būtības, jo vērtējusi prasītāja tiesības brīvi rīkoties ar apkures katlu. Kā arī lietā kā puse piedalās /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators /Persona C/, līdz ar ko, skatot īpašuma prasību, ir dota iespēja tiesas norādītajai personai, kuras intereses var aizskart celtā prasība, izteikt savus paskaidrojumus un argumentus.

Tiesa ir atzinusi, ka nav strīda par to, ka apkures katlu prasītājs likumīgi 2008.gada 7.maijā nopircis no /Organizācija A/, līdz ar ko, tas būtu pamats atzīt prasītāja īpašuma tiesības uz minēto kustamo lietu. Tomēr turpmāk spriedumā tiesa nonāk pretrunā saviem secinājumiem, norādot, ka nav tiesiska pamata atzīt prasītāja īpašuma tiesības uz kustamu mantu – cietā kurināmā apkures katlu.

Ja tiesa ir sākotnēji atzinusi, ka prasītājs apkures katlu likumīgi ieguvis īpašumā no /Organizācija A/, tad tiesa nav norādījusi nekādu īpašuma iegūšanas pamatu, uz kā īpašuma tiesības uz apkures katlu būtu pārgājušas /Persona A/.

Lietā nav strīda par to, ka nekustamajā īpašumā /Adrese A/ prasītājs dzīvo jau daudzus gadus. Līdz ar ko, nekustamajā īpašumā atrodas daudzas prasītājam piederošas kustamas lietas, tajā skaitā strīdus apkures katls, kuru prasītājs ir uzmontējis, lai uzlabotu apkures sistēmu mājā. Tomēr tiesa nepamatoti atzinusi, ka apkures katls ir atzīstams par jaunbūves piederumu, t.i., ka apkures katls ir pastāvīgi saistīts ar galveno lietu – ir iemontēts ēkas apkures sistēmā. Prasītājs norāda, ka apkures katla demontāža no kopējās mājas apkures sistēmas nav nekas ārkārtējs.

Ja tiesa atzina, ka prasītājs likumīgi ieguvis apkures katlu savā īpašumā pirkuma rezultātā no /Organizācija A/ un to izvietoja savā dzīves vietā /Adrese A/, tad nav nekāda pamata mainot dzīves vietu, liegt prasītājam iespēju paņemt līdzi sev piederošās kustamās mantas, lai tās izvietotu citā savā dzīves vietā.

Civillikuma 857.panta otrā daļa nosaka, ka blakus lietu nevar atzīt par piederumu pretēji skaidri izteiktai īpašnieka gribai. Prasītājs norāda, ka nekādā veidā nav izteicis, ka viņa griba ir atzīt apkures katlu par jaunbūves piederumu.

Prasītājs uzskata, ka pirmās instances tiesa kļūdaini ir atzinusi apkures katlu "Attack R 35kW" par jaunbūves, kas atrodas /Adrese A/ piederumu. Prasītāja ieskatā, ja tiesa atzina, ka prasītājs apkures katlu ir likumīgi ieguvis to nopērkot no /Organizācija A/, tad ir pamats atzīt prasītāja īpašuma tiesības, jo nav neviena pierādījuma, ka šīs iegūtās tiesības prasītājs būtu zaudējis.

*Trešā persona fiziskās personas /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators /Persona C/ iesniedza paskaidrojumu* par apelācijas sūdzību, kur norāda, ka Tukuma rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedums ir likumīgs un pamatots, savukārt prasītāja apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Administrators uzskata, ka prasītāja un atbildētāja "darījums" par apkures katla pārdošanu nekad nav noticis, šo "darījumu" apliecinošie dokumenti ir, iespējams (jo nav galīga nolēmuma krimināprocesā), viltoti. Saturiski viltots dokuments ir 2008.gada 7.maija rēķins Nr./numurs/, kuru prasītājs un atbildētāja pārstāvis, iespējams, izgatavoja laika periodā no 2015.gada jūlija līdz 2015.gada 31.augustam. Norāda, ka lietā joprojām ir strīds par to, ka granulu apkures katla pirkums, pamatojoties uz, iespējams, saturiski viltoto 2008.gada 7.maija rēķinu Nr./numurs/, jebkad ir noticis.

Administratoram ir ierobežotas iespējas noskaidrot visus nepieciešamos apstākļus, lai nešaubīgi pierādītu, ka kāds dokuments ir saturiski viltots. Visus nepieciešamos apstākļus var noskaidrot un konstatēt tikai ar kriminālprocesuālām metodēm, kuras var pielietot tikai kriminālprocesa virzītājs. Administrators var iegūt viltojuma pierādīšanai nepieciešamos pierādījumus, izprasot tos caur tiesu. Tādēļ administrators lūdza tiesu lietā izprasīt ļoti daudzus pierādījumus, kuri varētu apliecināt to, ka 2008.gada 7.maija rēķins Nr./numurs/ ir saturiski viltots. Viens no šādiem pierādījumiem, kuru nav norādījusi tiesa spriedumā, ir Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) atsūtītā atbildētāja paša VID iesniegtā Pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) deklarācija par 2008.gada maiju. No 2008.gada maija PVN deklarācijas nav redzams, ka būtu uzrādīts un deklarēts atbildētāja un prasītāja "darījums" par apkures katlu. PVN deklarācijā nav norādīts atbildētāja "darījums" ar prasītāju par apkures katla iegādi, tādēļ ka šis darījums nekad 2008.gada maijā, t.sk. 2008.gada 7.maijā nav noticis. Grozīta PVN deklarācija ne par 2008.gada maiju, ne jūniju nekad VID nav tikusi iesniegta. Lietā esošās atbildētāja PVN deklarācijas par 2008.gada maiju un jūniju apstiprina to, ka "darījums" starp atbildētāju un prasītāju nekad nav noticis, ka 2008.gada 7.maija rēķins Nr./numurs//numurs/ ir saturiski viltots.

Administrators norāda, ka /Persona A/ kā nekustamā īpašuma /Nosaukums/ īpašnieks uz likuma (Civillikuma 968.-972.panta) pamata kļuva par apkures katla īpašnieku.

Balstoties uz Civillikuma 969.pantu, prasītājs (ja tikai hipotētiski atzītu, ka viņš jebkad ir bijis apkures katla īpašnieks un ka viņš jebkad nekustamajā īpašumā ir dzīvojis) varētu prasīt no /Persona A/ atlīdzināt apkures katla vērtību kā nepieciešamos izdevumus. Prasītājs ir cēlis īpašuma prasību, nevis prasību par nepieciešamo izdevumu atlīdzināšanu vai apkures katla vērtības atlīdzināšanu un/vai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu. Tāpat prasītājs prasību ir cēlis pret atbildētāju – /Organizācija A/, nevis nekustamā īpašuma /Nosaukums/ un tā piederumu (arī apkures katla) īpašnieku /Persona A/. Atbildētāja nomaiņa vispār nav pieļaujama; savukārt līdzatbildētāju pieaicināšana varēja notikt lietas izskatīšanas laikā pēc būtības Tukuma rajona tiesā.

Pirmās instances tiesas sēde prasītāja pārstāvis paskaidroja, ka apkures katls ir vienīgā ierīce, kas nodrošina apkuri nekustamajā īpašumā. Tiesa spriedumā ir pietiekami motivējusi un norādījusi argumentus, kādēļ apkures katls ir uzskatāms par ēkas piederumu, nevis par vienkārši ēkā novietotu priekšmetu (kā argumentē prasītājs).

Pēc administratora novērojumiem un pierādījumiem nekustamajā īpašumā /Nosaukums/ prasītājs nedzīvo, bet gan dzīvo savā dzīvoklī /Adrese B/. Prasītājs nekustamajā īpašumā /Nosaukums/ ir deklarējies un šo adresi norādīja kā korespondences adresi, /Persona A/ maksātnespējas procesam sākoties.

Prasītājs nepareizi tulko Civillikuma 857.panta otro daļu, norādot, ka ar īpašnieka gribu ir saprotama blakus lietas – piederuma īpašnieka griba, t.i., prasītāja griba. Atbilstoši tiesību doktrīnas atziņām Civillikuma 857.panta otrajā daļā ar īpašnieku ir saprotams galvenās lietas īpašnieks, šajā gadījumā – /Persona A/. Atbilstoši Maksātnespējas likuma 137.,138.pantam administrators fiziskās personas maksātnespējas procesā pārstāv parādnieku un rīkojas ar tā mantu, tādējādi šajā civillietā administrators ir vienīgais, kas teorētiski varētu paust parādnieka un apkures katla īpašnieka /Persona A/ gribu. Un administrators jau pirms šīs tiesvedības un tiesvedības laikā ir atzinis, ka apkures katls ir nekustamā īpašuma /Nosaukums/ piederums.

Tiesas sēdē prasītāja /Persona A/ pilnvarotais pārstāvis /Persona B/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši tajās norādītajiem apstākļiem un pamatiem.

Trešā persona- /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators /Persona C/ tiesas sēdē prasību lūdza noraidīt, apelācijas sūdzību novērtēja kā nepamatotu un paskaidrojumus sniedza līdzīgi rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādītajam.

Atbildētājas /Organizācija A/ pārstāvis tiesas sēdē neieradās. Tiesā saņemts atbildētāja /amats/ /Persona A/ parakstīts iesniegums, kurā viņš norāda, ka tiesas sēdē piedalīties nevarēs, jo ir aizņemts darbā. Lietu lūdz izskatīt bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Tā kā atbildētājai likumā noteiktā kārtībā paziņots par lietas izskatīšanas laiku un vietu, tiesa nolēma lietu izskatīt bez atbildētājas /Organizācija A/ pārstāvja klātbūtnes.

**Motīvu daļa**

Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā, tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja prasība ir noraidāma.

Prasītājs /Persona A/ cēla tiesā prasību saskaņā ar Civillikuma 1044., 1051., 1059., 1060.pantu, lūdzot atzīt viņam īpašuma tiesības uz kustamu mantu – cietā apkurināmā apkures katlu “Attack R 35kW”, kas atrodas nekustamajā īpašumā /Adrese A/.

Tādējādi secināms, ka prasītājs pret atbildētāju /Organizācija A/ ir cēlis īpašuma prasību.

Civillikuma 1044.pants noteic, ka īpašuma prasību īpašnieks var celt pret katru, kas prettiesīgi aiztur viņa lietu; tās mērķis ir atzīt īpašuma tiesību un piešķirt valdījumu.

Civillikuma 1059.pants noteic, ka prasītājam vajadzības gadījumā jāpierāda, ka atbildētājs lietu valda vai ka pret viņu var celt prasību kā pret valdītāju.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka atbildētāja /Organizācija A/ neapstrīd /Persona A/ īpašuma tiesības uz strīdus lietu, atbildētāja nav nekādā veidā ierobežojusi vai apgrūtinājusi prasītāja tiesības to lietot, neprasa atdot, un starp pusēm par lietu nepastāv nekāds tiesisks strīds. Minētie pirmās instances tiesas konstatētie apstākļi netiek apstrīdēti arī apelācijas instances tiesā.

Nodibināts, ka strīdus lieta – apkures katls atrodas nekustamajā īpašumā /Adrese A/ un šī nekustamā īpašuma īpašnieks ir /Persona A/.

2015.gada 16.aprīlī Gulbenes rajona tiesa ir pasludinājusi fiziskās personas /Persona A/ maksātnespējas procesu un par maksātnespējas procesa administratoru iecelts /Persona C/.

Fiziskās personas /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators /Persona C/ Mantas pārdošanas plānā norādīja, ka nekustamajā īpašumā atrodošais apkures katls tiks pārdots kopā ar nekustamo īpašumu.

2015.gada 27.jūlija paziņojumā par /Persona A/ piederošā nekustamā īpašuma pirmo izsoli norādīts uz nekustamajā īpašumā esošo apkures sistēmu – malkas un granulu apkures katlu.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 137.,138.pantam administrators fiziskās personas maksātnespējas procesā pārstāv parādnieku un rīkojas ar tā mantu.

No iepriekš minētā secināms, ka nekustamā īpašuma, kurā iebūvēta strīdus lieta, īpašnieka /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators /Persona C/ atzinis apkures katlu par galvenās lietas – /Persona A/ piederošā nekustamā īpašuma piederumu un lēmis par tā atsavināšanu kopā ar galveno lietu.

Ievērojot minētos lietā nodibinātos apstākļus, tiesas kolēģija par pamatotu atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka lietā kā atbildētājs varētu būt nekustamā īpašuma īpašnieks /Persona A/, kuram piederošā nekustamā īpašumā atrodas strīdus lieta, taču prasība pret viņu nav celta. Tā kā prasība nav celta pret īsto

atbildētāju, tad šis apstāklis pats par sevi ir procesuāls šķērslis pret /Organizācija A/ celtās prasības apmierināšanai un ir patstāvīgs pamats šīs prasības noraidīšanai.

Nav nozīmes tam apstāklim, ka lietā kā trešā persona ir pieaicināts fiziskās personas /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators /Persona C/, jo atbilstoši Civilprocesa likuma noteikumiem atbildētājam kā pusei un trešajai personai un atšķirīgs procesuālais stāvoklis.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka par pusi procesā ir tikai tas, kas uzstājas tanī kā prasītājs vai atbildētājs. Dažos gadījumos (izpildīšanas prasībās), prasītājs ir persona, kurai pieder tiesības, bet atbildētājs – persona, kas šīs tiesības noliedz, aizskar. Turpretī citos gadījumos (atzīšanas prasībās) prasītājs ir persona, kas noliedz kādas atbildētāja tiesības, bet atbildētājs – persona, kas atzīst šīs tiesības par savām. Izšķiroša nozīme tomēr ir tam, lai persona uzstātos procesā kā prasītājs vai arī būtu norādīta kā atbildētājs *(Civīlprocesa mācību grāmata. Prof. Dr. jur. V.Bukovskis, Rīga, 1933, 255.-256.lpp.).*

Lietā nav strīda par to, ka apkures katls ir pievienots nekustamā īpašuma /Adrese A/ apkures sistēmai un nodrošina nekustamā īpašuma apkurināšanu. Ēkas normālai funkcionēšanai ir nepieciešama apkure un lietā nav nodibināts, ka apkuri nekustamajā īpašumā pašreiz varētu nodrošināt vēl kādi citi apkures avoti.

Pirmās instances tiesa šajā gadījumā pamatoti spriedumā atsaukusies uz tiesību doktrīnā pausto atziņu, ka krāsnis, kamīni, apkures katli, kas iemūrēti ēkā pēc vispārējā principa ir ēkas piederums (*Civillikuma komentāri. Lietas. Valdījums. Tiesības uz svešu lietu. (841.-926.p.,1130.-1400.p.) G.Višņakova, K.Balodis, Rīga, Mans īpašums, 1998, 23.lpp.).*

Civillikuma 852.pants noteic, ka kamēr blakus lieta nav atdalīta no galvenās, uz abām attiecas vieni un tie paši tiesību noteikumi; tādēļ nekustamas lietas kustamie piederumi nav uzskatāmi par kustamām lietām, bet ir pakļauti noteikumiem, kādi pastāv nekustamām lietām.

Prasītājs apelācijas sūdzībā nepamatoti savus iebildumus argumentē ar Civillikuma 857.panta otro daļu, kas noteic, ka blakus lietu nevar atzīt par piederumu pretēji skaidri izteiktai īpašnieka gribai, jo kā pareizi norāda trešā persona, ar īpašnieku minētās tiesību normas izpratnē ir saprotams galvenās lietas īpašnieks.

Tā kā nekustamā īpašuma īpašnieks /Persona A/ nav lietas dalībnieks, tad viņš nav sniedzis paskaidrojumus par apstākļiem, kas attiecas uz viņa kā ēkas īpašnieka gribu jautājumos, kas attiecas uz apkures katla pievienošanu apkures sistēmai ēkā. Savukārt fiziskās personas /Persona A/ maksātnespējas procesa administrators, kurš maksātnespējas procesā pārstāv parādnieku un rīkojas ar tā mantu, tiesvedības laikā norādījis, ka apkures katls ir nekustamā īpašuma piederums.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi lietā būtiskos apstākļus, pareizi piemērojusi materiālās un procesuālās tiesību normas un pamatoti noraidījusi prasītāja prasību.

Apelācijas sūdzībā norādītajiem prasītāja argumentiem par to, ka apkures katlu no atbildētājas ieguvis likumīgi un trešās personas apsvērumiem par saturiski viltoto dokumentu nav izšķirošas nozīmes konkrētās prasības pret /Organizācija A/ izšķiršanā, jo kā secināts iepriekš, prasība ir celta pret neīsto atbildētāju. Līdz ar to minētos lietas dalībnieku argumentus tiesas kolēģija nevērtē.

Tā kā prasība noraidāma, tad prasītāja /Persona A/ samaksātie tiesas izdevumi no atbildētājas nav piedzenami.

Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa noteic, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Lietā nav samaksāti ar tiesas pavēstu un citu dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi pirmās instances tiesā 2,99 *euro* un apelācijas instances tiesā 6,26 *euro*, kopā 9,25 *euro*, kas atbilstoši Civillikuma 42.panta otrajai daļai piedzenami no prasītāja valsts labā.

**Rezolutīvā daļa**

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, tiesas kolēģija

**nosprieda**

/Persona A/ prasību pret /Organizācija A/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz kustamu mantu noraidīt pilnībā.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,25 *euro*.

Noteikt /Persona A/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājuma apliecinošs dokuments, kas apstiprina ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu, minētajā termiņā iesniedzams Zemgales apgabaltiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2016.gada 10.oktobris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Misiuna

Tiesnese R.Knabe
Tiesnese I.Preisa